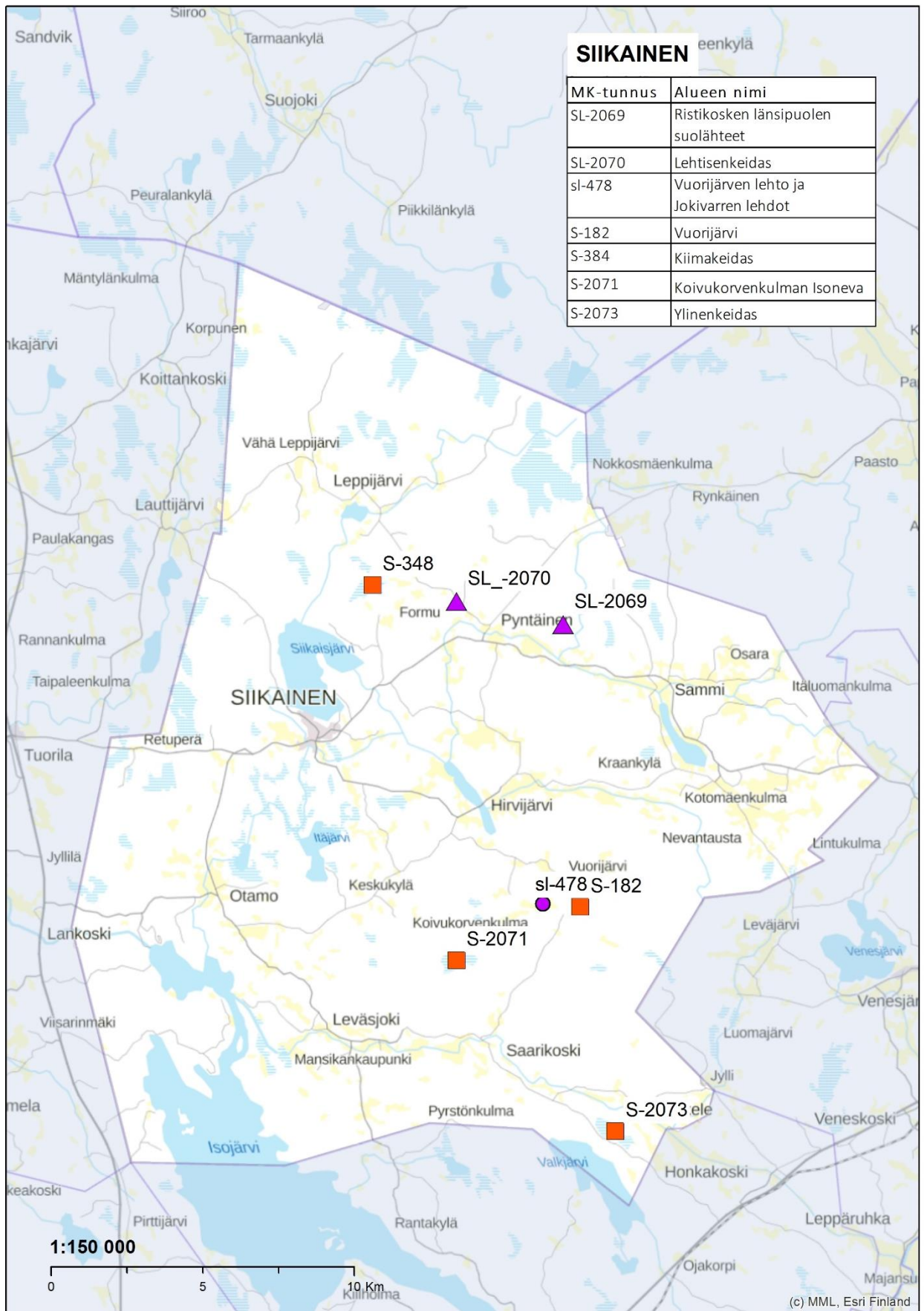

Kuva 1. Kiimakeitaan lyhytkorsinevaa.

Kiimakeidas S-348

Kiimakeitaan neva-alue sijaitsee Formun kylässä noin viisi kilometriä Siikaisten kuntakeskuksesta pohjoiseen. Maisemallisesti kaunis tasainen ja reunaluisuton neva rajautuu suurelta osin etelä- ja pohjoispuolen karuihin kalliomaihin. Suon länsireunaa on ojitettu, mutta osa ojista on jo umpeutumassa. Nevan vesitalous on reunan runsaista ojituksista huolimatta tyydyttävä. Suon länsireuna on kohtalaisen vaikeakulkuista ja upottavaa. Itäreunassa kuivuminen näkyy jo hyvin. Reunaojien ennallistaminen olisi tarpeen kohteen luonnontilan kohentamiseksi.

Osa mäntyvaltaisista kallioalueista on rajattu metsälain erityisen tärkeäksi elinympäristöksi. Rajaukset sijoittuvat enimmäkseen kaavarajauksen ulkopuolelle. Osa karukkokankaisten kallioiden männiköistä on kilpikaarnaista ja vanhaa. Joiltain osin kivikkoisten kalliomaiden metsiä on käsitelty talousmetsänä myös kaavarajauksen sisäpuolella.

Valtaosa suosta on karua, oligotrofista lyhytkorsinevaa, jonka kosteimmilta ja karuimmilta osiltaan on rahkaista kuljunevaa. Karulla eteläreunalla on hieman rahkarämettä. Länsireunan puuton osa on enimmäkseen oligotrofista saranevaa, joka on keskiosiltaan rimpilaikkuista. Rimmikön keskellä on pari laajempaa avovetistä allikkoa. Kohteen itäreunalla on edustava karukkokankainen kilpikaarnamännikkö. Suonlaiteiden kangas- ja isovarpuiset rämeet ovat kaikki eriasteisissa muuttumatiloissa. Saranevat ja minerotrofiset lyhytkorsinevat ovat Etelä-Suomessa vaarantuneita (VU) suoluontotyyppisiä.

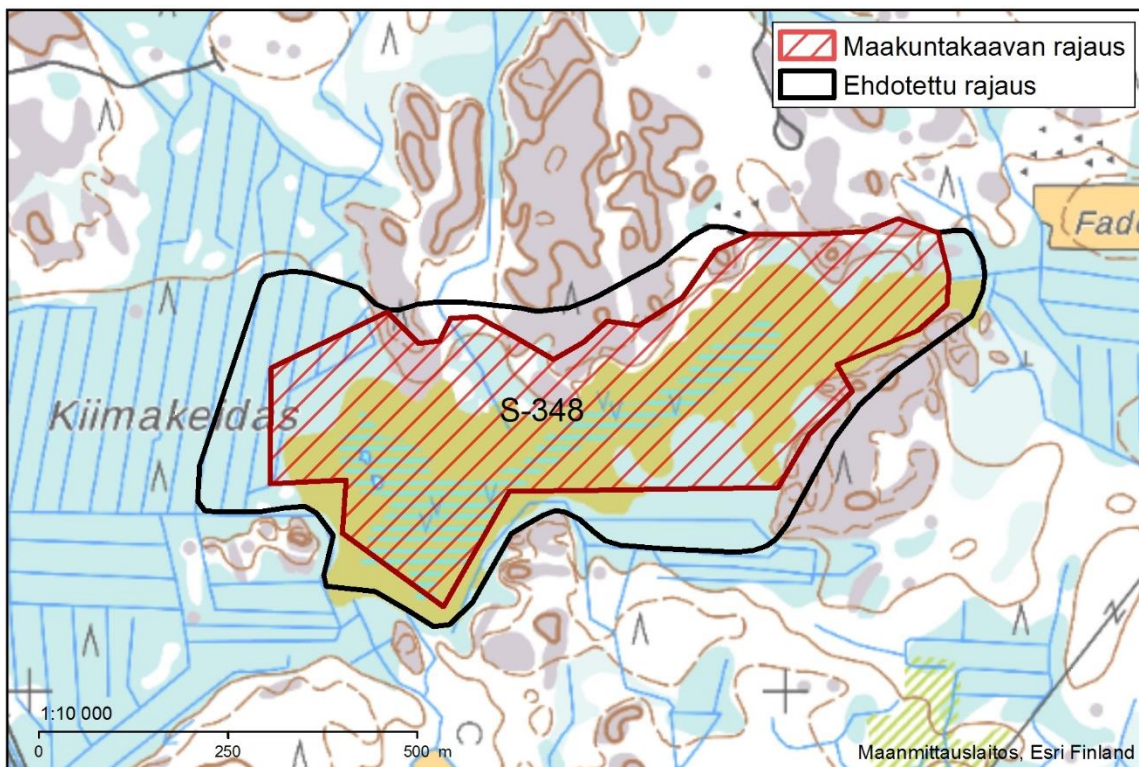
Lyhytkorsinevalla on karuille soille tyypillistä lajistoa, kuten kanerva, vaivaiskoivu, tupasvilla, tupasluikka, valkopiirtoheinä, pyöreälehti- ja pitkälehtikihokki sekä leväkkö. Karulla saranevalla on hieman vaateliaampia kasveja, kuten raate, luhtavilla, mutasara, jouhisara, pullosara. Kallionsyrjässä on hieman rehevempiä hyvin ka-peita alueita, joilla kasvaa kangasmetsälajien ohella järviruokoa, katajaa ja tuhkapaju. Linnustotiedot ovat puutteellisia. Ainakin saranevalla on sopivaa elinympäristöä suokahlaajille.

Kiimateitaan ympäristössä on joitakin pienempiä ja keskustoiltaan ojittamattomia suolaikkuja. Lähialueella on myös runsaasti turvetuotantoa. Alueen itä-länsisuuntaisten suoverkoston kytkeytyneisyyden kannalta osin luonnontilaisen kaltainen Kiimateidas on merkittävä.

Kohteen rajaukseen esitetään lisättäväksi jonkin verran kaavarajauksesta pois jäänyttä nevaa ja reunarämeitä sekä pieneltä osin kallioiden karukkoalueita (kartta 1). Kohteen kaavamääräykseksi suositellaan SL.

Taulukko 1. Kiimateitaan luokittelu

Kunta, kylä	Päälukka	2	Rajaus	
Siikainen, Formu	alaluokat	7	muutettu	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
S-348	muutostila	2	ojitus	1
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
S-348	itsestään, ennallistaen	1, 2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		maisema	4
685	vakaa, heikkenevä	=, -	uhanal. luontotyytit	8
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 22 ha, uusi: 32 ha	maakuntakaava	12	1, 4	
Lisätiedot: Karu lyhytkorsi- ja saraneva. Maisemallisesti edustava. Kaksi vaarantunutta (VU) suoluontotyyppiä. Kaksi vaarantunutta (VU) suoluontotyyppiä.				

Kartta 1. Kiimateitaan (S-348) rajaus.

Kuvat 2-4. Saranevan ja lyhytkorsinevan vaihettumavyöhyke. Männiköistä on näkymä nevalle. Neva alkaa suoraan kalliorinteistä.

Kuva 1. Isonnevan ainoa suolampi.

Koivukorvenkulman Isonneva S-2071

Isonneva sijaitsee Koivukorvenkulmalla Siikaisten kuntakeskuksesta noin kahdeksan kilometriä kaakkoon. Isonnevan reunat on kauttaaltaan ojitettu, mutta suon keskusta on ojittamaton. Suon luoteiskulmassa on yksi noin tuhannen neliön suolampi, jonka reunoilla kapea ja karu saranevavyö.

Valtaosa suosta on ombrotrofista keidasrämettä. Nevan keskivaiheilla on laaja ja yhtenäinen yli viiden hehtaarin mätäspinnaton sammalkuljuneva. Lounaisreunalla alue on osin ruoppakuljunevaa. Valtaosa keidasrämeen mätäspinnosta on vähäpuustoista rahkarämettä. Mättäät ovat hyvin erottuvia, mutta eivät kovin pitkälle erilaistuneita. Keidasosan kermirakenne on paikoin katkonainen. Keskemmällä suota on muutama puustoisempi rämeläikku.

Reuna-alueiden isovarpurämeet ovat muuttumatilassa. Nevan etelälaiteessa on pieni luonnontilainen lehtomaisen kankaan kivennäismaasaareke. Saarekkeessa kasvaa havupuiden ohella haapaa. Osa saarekkeesta on mustikkatyypin tuoretta kangasta.

Isonnevan kasvilajisto on karuille ja äärikaruille suotyypeille ominaista. Suolammen ympäristössä joitakin ravinteisuuden suhteen hieman vaateliaampia lajeja, kuten jouhisara ja pullosara. Lisäksi korpikastikka, jota kasvoi suolammen laulujoutsenen pesässä.

Linnustotiedoissa on puutteita. Heinäkuussa 2019 paikalla oli vain varoittavat kapustarinta (1 pari) ja töyh-töhyppä (1 pari). Lisäksi suolla pesii laulujoutsen.

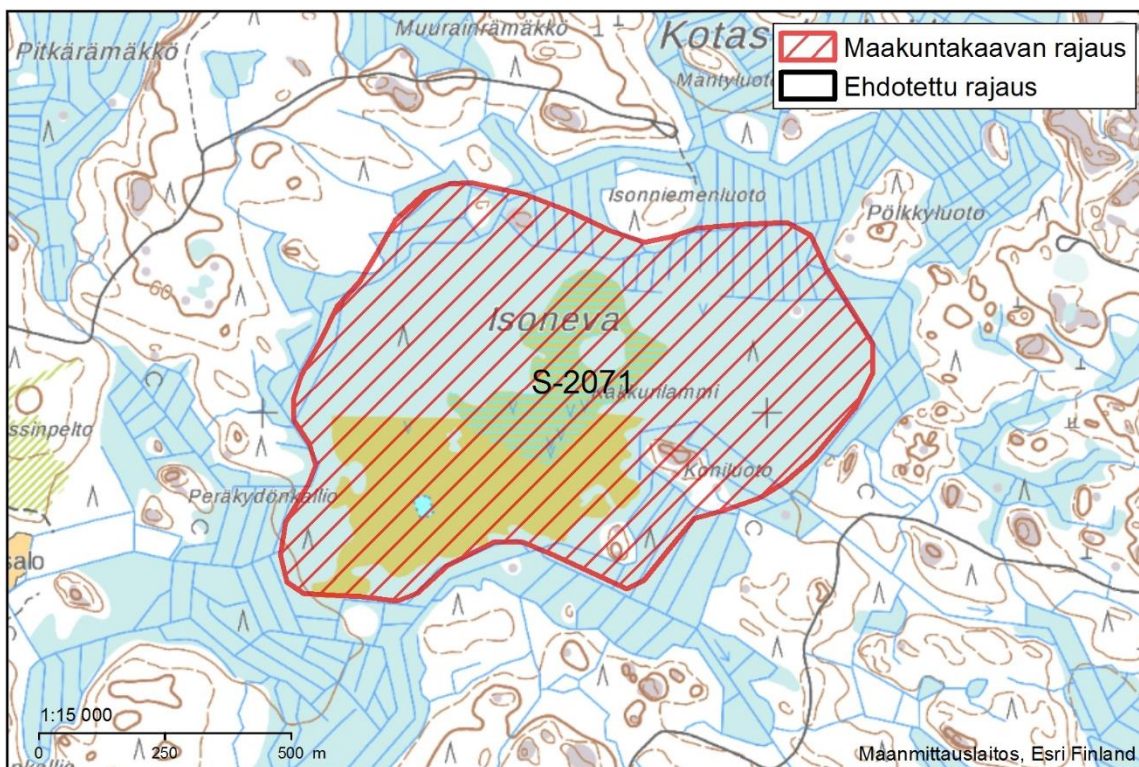
Keskustaltaan ojittamaton ja suhteellisen suuri Isonneva on kohtalaisen hyvin säilyttänyt erämaisen luonteensa. Ojitukset kuitenkin kuivattavat suota ja heikentävät vääjäämättä sen luonnontilaa. Suon keskellä olevalla kuljunevalla sijaitseva Kakkurilampi -nimi viittaa suon olleen aiemmin selvästi runsasvetisempi. Lähialueelta ei löydy toista näin hyvin säilynyttä suoaluetta. Isonneva olisi oivallinen ennallistuskohde ja sen luonnontila pitkälti palautettavissa.

Isosuon suoluontotyypeistä saranevat ovat Etelä-Suomessa vaarantuneita (VU). Lounaiskulman suolampi on vesilailla suojeltu vesiluontotyyppi.

Rajaukseen ei esitetä muutoksia (kartta 1). Laajalle ja ydinosiltaan säilyneelle suolle oikeampi kaavamerkintä olisi SL.

Taulukko 1. Koivukorvenkulman Isonnevan luokittelu

Kunta, kylä	Pääluokka	2	Rajaus	
Siikainen, Koivukorvenkulma	alaluokat	6	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
S-2071	muutostila	2	ojitus	1
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
uusi	ennallistaen	2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		uhanal. Luontotyytit	8
721	vakaa, heikkenevä	=, -	luonnontilaisuus	10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 69 ha	maakuntakaava	12	1, 4	
Lisätiedot: Karu keidasräme. Reunat on ojitettu, muuten hyvin säilynyt. Yksi vaarantunut (VU) suoluontotyyppi. Vesilain suojellun vesiluontotyyppin mukainen suolampi.				

Kartta 1. Koivukorvenkulman Isonnevan (S-2071) rajaus.

Kuvat 2-4. Isonäva on äärikaru ja keskiosiltaan luonnontilaisen kaltainen.

Kuva 1. Vuorijärven laajoja luhtia.

Vuorijärvi S-182

Vuorijärvi sijaitsee Siikaisten Vuorijärven kylässä noin kymmenen kilometriä Siikaisten kuntakeskuksesta kaakkoon. Vuorijärvi on laajojen saravaltaiten luhtien reunustama kortejärvi. Järven molempia rantoja ympäröivät korkeat kalliomaat, joita ympäröivät korkeat kalliot. Kalliot ovat erityisen jylhiä järven luoteisosan Syväsalmen kapeikossa ennen laskuojaa. Kalliomaiden väleissä on asutusta ja peltoa. Järven keskellä on Isoluoto -niminen koivuvaltainen lehtosaareke. Pohjoisrannalla sijaitsee Vuorijärven kylä.

Järvi on kasvanut lähes kokonaan umpeen. Kelluslehtisten vesikasvien täyttämiä avovesialueita löytyy vielä järven luoteisosasta laskuojan tuntumasta. Kaakkoispäässä on luhtien sisällä myös pienempi avovesialue.

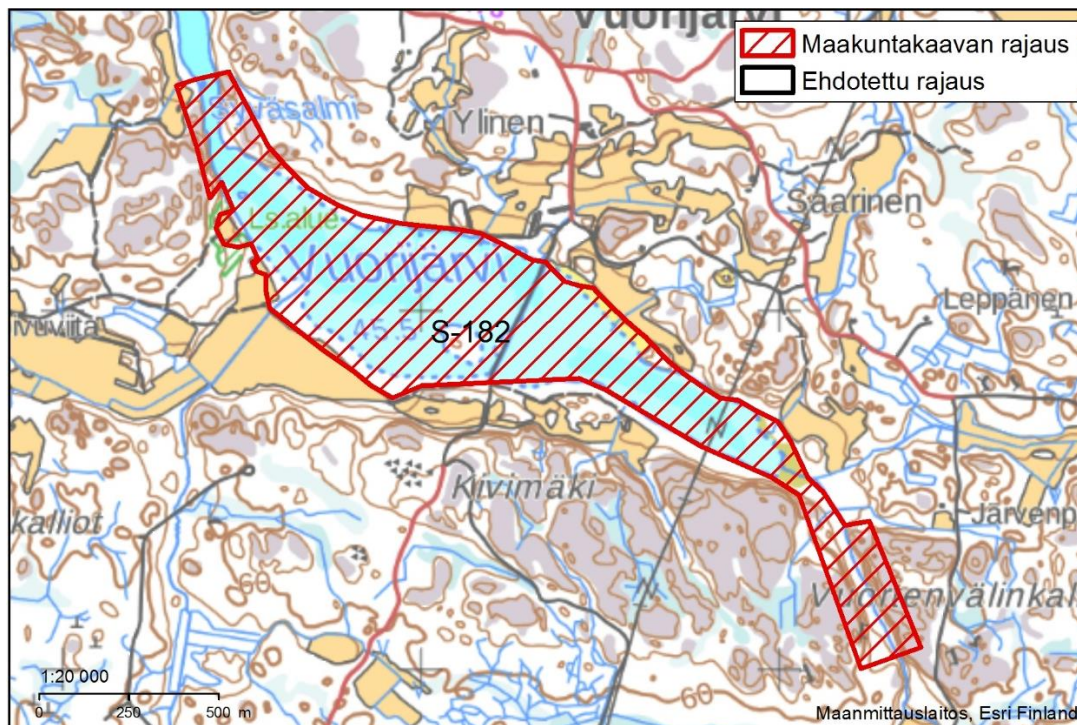
Suurin osa luhdista on viiltosaravaltaisia luhtia, joiden lomassa on monilajisempia mosaiikkiluhtia. Useimmista umpeenkasvaneista järvistä poiketen järviruokokasvustoja on Vuorijärvellä vähän. Kelluslehtisten vallitsevilla vesialueilla on myös järvikorte ja -kaislakasvustoja. Kasvillisuus on reheville rantaluhdille tyypillistä, kuten pohjanrantakukka, ranta-alpi, terttualpi, kurjenjalka, kilpukka, pohjanlumme, keiholehti, sarjarimpi, mesiangervo, rantapalpakko ja leveäosmankäämi. Saroista runsaita ovat viiltosaran ohella muun muassa pullosara, luhtasara ja jouhisara.

Linnustotiedot ovat valitettavan puutteellisia. Vähäisten tietojen perusteella järvellä pesii vielä ainakin laulujoutsen, kurki, tavi, sinisorsa, telkkä ja taivaanvuohi. Rantametsissä lisäksi nuolihaukka ja metsäviklo. Vuorijärvellä aiemmin pesineiden haapanan (VU), jouhisorsan (VU), tukkasotkan (EN) ja pikkulokin pesinnöistä ei ole tietoa. Järven umpeenkasvu on edennyt 1990-luvun jälkeen huomattavasti, joten ainakin kokosukeltajien voi olettaa kohteelta kadonneen.

Vuorijärvi voisi olla merkittävä lintuvesi, mikäli vedenpintaa nostettaisiin ja tehtäisiin muitakin lintuveden tilaa kohentavia toimia. Kohteen karttarajaukseen ei esitetä muutoksia (kartta 1).

Taulukko 1. Vuorijärven luokittelu

Kunta, kylä	Pääluokka	3	Rajaus	
Siikainen, Vuorijärvi	alaluokat	3.3	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
S-182	muutostila	2	umpeenkasvu	4
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
S-182	ennallistaen	2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		eläintieteellinen	3
709	heikkenevä	-	vaatii lisäselvityksiä	12
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 63 ha	maakuntakaava	12	1, 3, 4	
Lisätiedot: Umpeenkasvanut lintujärvi. Edustavia ja laajoja saravaltaisia rantaluhtia. Linnustotiedot ovat puutteellisia, mutta oletettavasti lajisto on taantunut umpeenkasvun myötä.				

Kartta 1. Vuorijärven (S-182) rajaus.

Kuva 2. Isoluodon lehtosaari Vuorijärven keskellä.

Kuva 3. Kuva padolta kaakkoon.

Kuva 1. Pohjoislaiteella karu ja ravinteinen suotyyppi kohtaavat.

Lehtisenkeidas SL-2070

Lehtisenkeitaan pikkusuo sijaitsee Pyntäisten kylällä Siikaisten kuntakeskuksesta runsaat viisi kilometriä koilliseen. Suon reunoista on ojitettu alle puolet ja suon pohjoisosa onkin vesitaloudeltaan varsi hyvin säilynyt. Luoteiskulmalla on karua kalliomaata kilpikaarnamäntyineen. Kallioiden syrjässä näkyy selvää pohjavesivaikutusta ja kohteelta löytyy lähteisyyttä ilmentäviä lajeja. Lisäksi suo laitteen lähdeluhdalla esiintyy muutamia harvinaisia kasveja.

Pohjoisreunan pohjavesivaikutteisen alueen länsilaidalla on mesotrofinen saranevajuotti. Kohteen rehevimmällä alueella aivan maantien tuntumassa on lähteistä luhtanevakorpea sekä kapealti mesotrofista sarakorpea. Luhtanevakorvessa on paikoin koivulettonevan piirteitä. Muu osa suosta on karua rahkarämettä, joka on paikoin nevamaisempaa lyhytkorsirämettä. Reunat ovat isovarpu- ja tupasvillarämettä. Reunarämeistä on säilynyt luonnontilaisena vain pieni osa.

Tavanomaisten suolajien lisäksi Lehtisenkeitaalla on huomattava määrä vaateliaita kasvilajeja, kuten kaarlenvaltikka, *Pedicularis sceptrum-carolinum* ja äimäsara, *Carex dioica*. Muuta lajistoa pohjoisosan lähteisellä ja hetteisellä suonlaiteella on juolukkapaju, korpipaatsama, maariankämmekekä, järvikorte, peltokorte, suokorte, raate, järviruoko (runsaasti), kataja, villapääluikka, jouhisara, tähtisara, pullosara, riippasara, jouhivihvilä ja viitakastikka. Luhtanevakorven puusto on ryteikköistä. Hieskoivu ja harmaaleppä ovat runsaita. Sekapuustona kasvaa mäntyjä ja pihlajia. Pensaista tuhka- ja kiiltopaju ovat runsaita. Lisäksi korpipaatsamaa ja

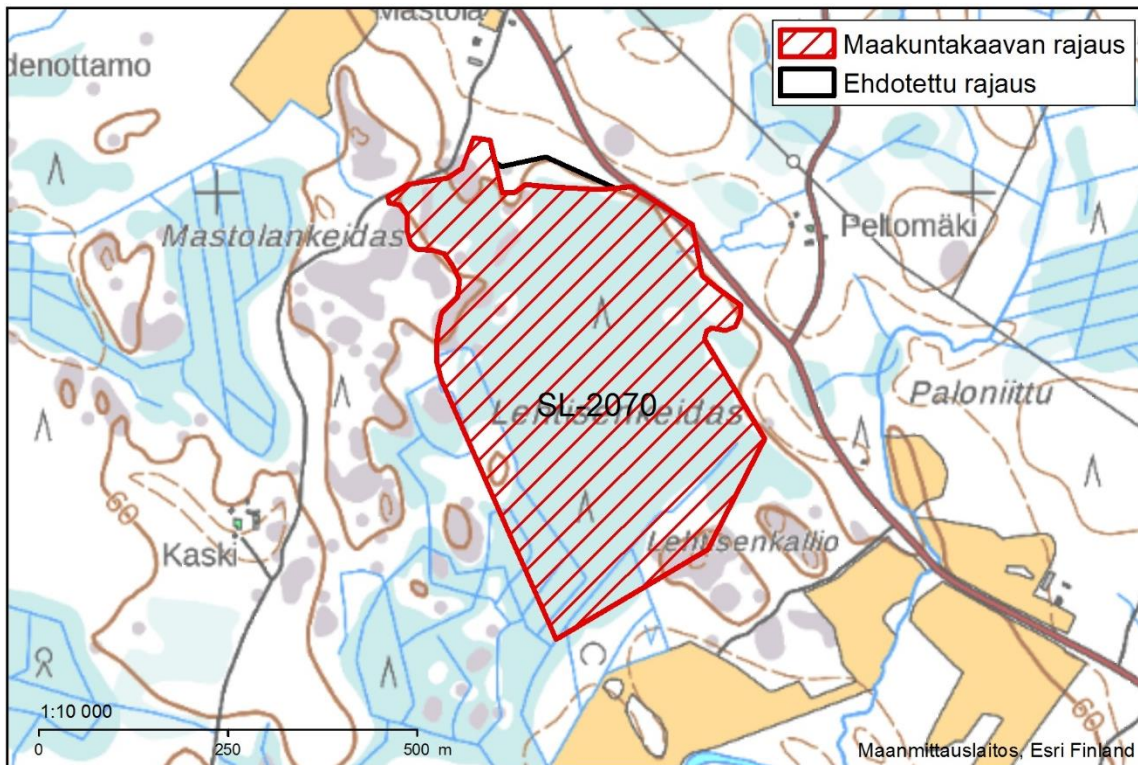
juolukkapajua harvakseltaan. Jokunen katajakin on ilmentäen lettoisuutta. Sammallajistossa esiintyy muun muassa rimpi- ja hetesirppisammal sekä korpilehvä- ja kiiltolehväsammas.

Lehtisenkeitaan suoluontotyypeistä sara ja luhtaneva sekä isovarpu- ja tupasvillarämeet ovat vaarantuneita (VU). Pohjavesivaikutus on pohjoislaiteella niin suuri, että suon voi tulkita lähdesuoksi. Lähdesuot sisältävät lähdeluontotyyppiin lähteiköt, jotka ovat erittäin uhanalaisia (EN).

Karttarajausta esitetään tarkennettavaksi lisäämällä rajauksen pohjoisosaan pieneltä osin aiemmin ulkopuolelle jäänyttä luhtanevaporpea (kartta 1).

Taulukko 1. Lehtisenkeitaan luokittelu

Kunta, kylä	Pääluokka	2	Rajaus
Siikainen, Petkele	alaluokat	2.4, 2.4, 7	muutettu
			2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy
SL-2070	luonnontila, muutostila	1, 2	ojitus, hakkuu
			1, 2
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste
uusi	itsestään, ennallistaen	1, 2	kasvitieteellinen
			2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		erikoisuus
725	vakaa, heikkenevä	=, -	uhanal. luontot. ja -lajit
			8
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)
MK: 19 ha, uusi: 19 ha	maakuntakaava	12	1, 4, 29, 83
Lisätiedot: Karu pikkusuo. Suon pohjoislaiteella lähteisyyttä. Neljä vaarantunutta (VU) suoluontotyyppiä ja yksi erittäin uhanalainen (EN). Edustavia kasvilajeja; mm. kaarlenvaltikka, <i>Pedicularis sceptrum-carolinum</i> .			

Kartta 1. Lehtisenkeitaan (S-2070) rajaus.

Kuvat 2-4. Lehtisenkeitaan suoluonnon vaihtelua.

Kuvat 5-7. Kalliosaarekkeet ovat karuja. Pohjoisosan ryteikköisessä luhtanevakorvessa järviruoko, *Phragmites australis*, on runsas.

Kuva 1. Jouhisaravaltainen nevalaikku vaihettuu rämeeseen.

Ristikosken lännenpuoleiset suolähteet SL-2069

Kohde sijaitsee Siikaisten kuntakeskuksen länsipuolella noin kymmenen kilomerin päässä Pyntäisen kylän tuntumassa. Suo on ojittamaton ja viettää etelään. Kohde on enimmäkseen puustoista isovarpurämettä ja pieneltä osin vähäpuustoisempaa kanervarahkarämettä. Aivan kohteen etelälaidassa on pohjavesivaikutusta. Muutamalla paikalla lähdevesi muodostaa avovesipintaakin, vaikka valtaosin pohjavesi virtailee hetteikön alla.

Suon reunat rajauksen tuntumassa on ojitettu ja kuivattavat reunarämeitä. Kaakkoiskulman saraiset tupasvil-larämeet ja -korvet ovat muuttumatilassa ja osin turvekankaita. Lisäksi puustokin on näissä talousmetsänä hoidettua. Samoin länsireunan isovarpurämeen reuna on kapealti muuttunut. Länsireunaa ja pohjoisosan kivennäismaita on avohakattu osin rajauksen sisältä. Suurin osa isovarpurämeistä on kuitenkin luonnontilaisia ja edustavia. Suon keskiosa on luonnontilaisen kaltaista, koska pohjoisreunalla ei ole ojia ja suo alkaa suo-raan pohjoislaiteen kivennäismaasta.

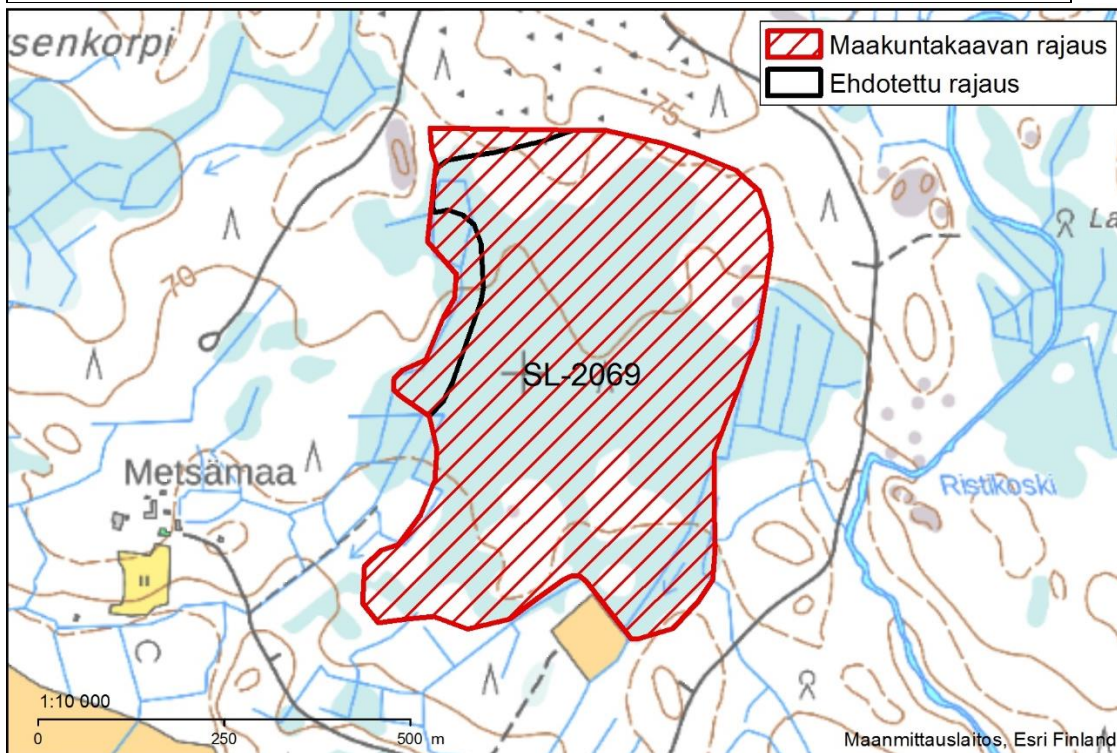
Pohjavesivaikutuksesta huolimatta lähteisen alueen kasvillisuus ei ole kovin rehevää. Suotyyppiltään alue on mesotrofista saranevaa ja sekin rajoittuu vain lähelle pohjaveden purkautumisalueita. Saraisten laikkujen reunoilla on luhtanevaisia ja lettorämemäisiä piirteitä, mutta aitoa lettoa ne eivät ole. Kohde on tältäkin koh-taa hitaasti taantumassa. Kohteen luonnontilaisen kaltaisista luontotyypeistä vaarantuneita (VU) ovat isovar-puräme ja saraneva. Lähdesuot sisältyvät lähdeluontotyyppiin lähteiköt, jotka ovat erittäin uhanalaisia (EN).

Karun suolajiston ohella etelälaidan rämeiden vaateliaampia kasveja ovat juolukkapaju, kiiltopaju, korpipaap-tsama, maariankämmekekä, järvikorte, raate, tähtisara, jokapaikansara, jouhisara, juurtosara, pullosara, äi-mäsara ja jouhivihvilä. Sammalista heterahkasammal ja hetealvesammal.

Kohteen rajauksesta esitetään poistettavaksi luonnonarvoiltaan vähäisiä ja avohakattuja suon reunojen ki-vennäismaita ja turvekankaita (kartta 1).

Taulukko 1. Ristikosken suolähteiden luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	2	Rajaus	
Siikainen, Pyntäinen	alaluokat	6	muutettu	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
SL-2069	luonnontila, muutostila	1, 2	ojitus, hakkuu	1, 2
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
uusi	itsestään, ennallistaen	1, 2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		uhanal. luontot. ja -lajit	7
730	vakaa, heikkenevä	=, -	luonnontilaisuus	10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 27 ha, uusi: 25 ha	maakuntakaava	12	1, 3, 4	
Lisätiedot: Karu pikkusuo. Suon etelälaiteella on lähteisyyttä. Kaksi vaarantunutta (VU) ja yksi erittäin uhanalainen (EN) suoluontotyyppi.				

Kartta 1. Ristikosken lännenpuoleiset suolähteet (SL-2069) rajaus.

Kuva 2. Isovarpurämeet ovat luonnontilaisia.

Kuvat 3. Eteläreunan suota. Pohjavesisilmäke ja rahkainen pohjavesirimpi rämeen keskellä.

Kuva 1. Vuorijärven rantalehtoa suojellun alueen reunalla.

Vuorijärven lehto sekä Jokivarren lehdot sl-478

Maakuntakaavan kohteeseen sisältyy kolme keskenään erilaista lehtomaista kuviota. Pohjoisin lehto on suojeltu kokonaan, eikä sitä tutkittu vuonna 2019. Keskimmäinen lehto järven rannassa on myös osittain suojeltu. Eteläisin puronvarsi-kohte on edelleen toteuttamatta.

Eteläinen kivikkoinen puronvarren lehtokohte on säilynyt alle kolmasosaltaan eteläpäästään. Kohteen länsireuna on hakattu koko matkalta. Puronvarsilehtoa on säästynyt vain noin 100 metrin matkalta. Kohteen pohjoispää on hakattu aivan viime aikoina puronvarseen asti. Säästyneellä osalla on osin vaateliastakin lehtolajistoa, kuten näsiä, mustakonnanmarja, lehtopalsami ja kotkansiipi. Muuta lajistoa edustavat mustaherukka, taikinamarja, lehtokorte, lehtonokkonen, nuokkuhelimikkä, kevätlinnunherne, soreahiirenporras, kurjenkello, sinivuokko, korpikaisla, syyläjuuri, näsiä, sudenmarja, lehtovirmajuuri, korpiorvokki ja lehtoarho. Puusto koostuu enimmäkseen harmaalepistä, joista osa on lahoja. Avohakatun alueen palautuminen sulkeutuneeksi lehdoksi kestää varsin pitkään. Havumetsävyöhykkeen puronvarret ovat luontotyyppiltään erittäin uhanalaisia (EN).

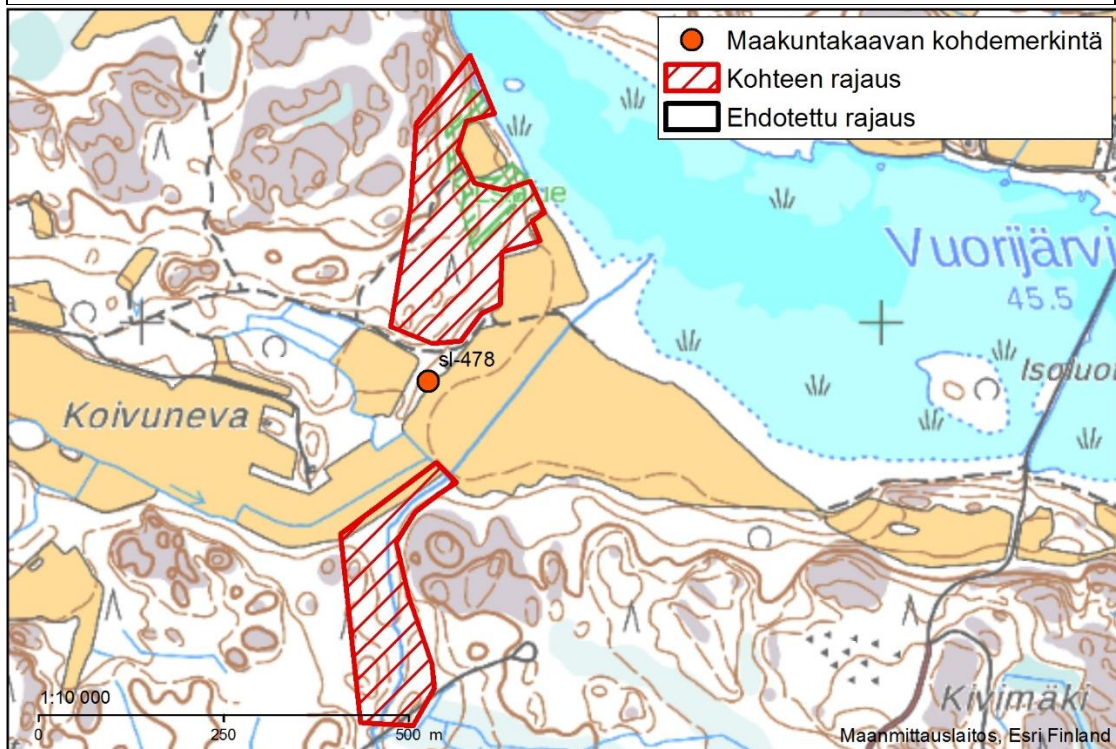
Vuorijärveen rajoittuva kohte on suojelualuetta rantaan ulottuvalta osaltaan. Suojellulla alueella on lehmukia ja huomattava määrä järeitä haapoja. Metsälehmus, *Tilia cordata*, on täällä levinneisyysalueensa luoteisrajalla. Lahopuuta on kuviolla kohtalaisesti. Lehto on enimmäkseen kuivahkoa tuoretta keskiravinteista lehtoa. Ylempänä rinteessä on lehtomaista kangasta. Suojellun alueen ulkopuolella kohteen metsiä on hoidettu enimmäkseen talousmetsinä. Aivan suojelun alueen länsireunan tuntumassa on pienialaisesti luonnontilaisen kaltaista järeäpuustoista lehtomaista kangasta ja hieman lahoppuutakin. Kasvilajistossa esiintyy tuoreiden lehtojen tyyppikasveja. Tuoret keskiravinteiset lehdot ja lehtomaiset kankaat ovat vaarantuneita (VU) luontotyyppejä.

Kohteen rajaukseen ei tässä esitetä muutoksia, vaikka luontoarvot ovatkin kärsineet huomattavasti. Ravinteisella alustalla osa lehtolajistosta palautuu ajan kuluessa, mikäli kohte saa kehittyä rauhassa (kartta 1).

Vaihtoehtoisesti puronvarsi-kohte voidaan poistaa kokonaan kaavasta. Puronvarret ovat myös metsälain 10 § suojaamia erityisen tärkeitä elinympäristöjä.

Taulukko 1. Vuorijärven lehto sekä Jokivarren lehdot-kohteen luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	1	Rajaus	
Siikainen, Vuorijärvi	alaluokat	1,2, 6	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
sl-478	luonnont., muutost., tuhoutunut	1,2,3	hakkuu	2
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
SL-478	itsestään, ennallistaen	1, 2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		uhanalainen luontotyyppi	8
708	vakaa, heikkenevä	=, -		
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 7 ha	maakuntakaava	12	1, 3, 4	
Lisätiedot: Kaksi lehtokohdetta. Lehtoinen puronvarsi avohakattu ja lehto pääosin tuhoutunut. Kaksi vaarantunutta (VU) ja yksi erittäin uhanalainen luontotyyppi (EN). Luonnontila on puronvarressa valtaosin menetetty.				

Kartta 1. Vuorijärven lehto sekä Jokivarren lehdot -kohteen (sl-478) rajaus.

Kuva 2. Purovarren rehevää kasvustoa. Puro oli kesällä 2019 hyvin kuiva.

Kuvat 3-5. Kivikkoista puronvartta. Rantalehtokohteen nuoria metsälehmäksiä, *Tilia cordata*.

Kuvat 6-8. Eteläisimmän osa-alueen puronvarsilehto on vastikään avohakattu. Aukko on heinittynyt ja lehtokasvit kadonneet.

Kuva 1. Suon kauniita käkkyrämäntyisiä kalliosaarekkeitä.

Ylinenkeidas S-2073

Ylinenkeidas sijaitsee noin 15 kilometriä Siikaisten kuntakeskuksesta kaakon suuntaan, Honkakosken ja Leväsjoen välisen tien varrella Petkeleen kylän eteläpuolella. Karu ja osin äärikaru suo on säilynyt pääosin luonnontilaisen kaltaisena, vaikka sen reunoja onkin ojitettu. Ojituksia on suon ympärillä kaikkialla muualla paitsi kallioisella lounaislaidalla. Suo alkaa suoraan kauniiden kalliomänniköiden syrjästä. Ylinenkeidas on maisemallisesti edustava.

Suon kaakkoisosa on karua lyhytkorsinevaa. Luoteisosassa on parin hehtaarin kuljuneva, jonka sisällä on pari suurempaa avovetistä rimpeä. Kuljuneva on kauttaaltaan vähäpuustaisen karun lyhytkorsirämeen ympäröimä. Rämemättäät ovat kehittymättömät ja kermirakenne on katkonainen, mutta silti erottuva. Länsireunalla on säilynyt hieman muuttunut luonnontilaisen kaltainen isovarpurämelaikku. Muutoin reunarämeet ovat muuttumia tai turvekankaita.

Kallioiset suosaarekkeet ovat luonnontilaisia kilpikaarnaisine käkkyrämäntyineen. Kohteen reuna-alueiden kalliometsiä on käsitelty enemmän talousmetsinä, mutta osa kallioiden lakimetsistäkin on edelleen luonnontilaisia.

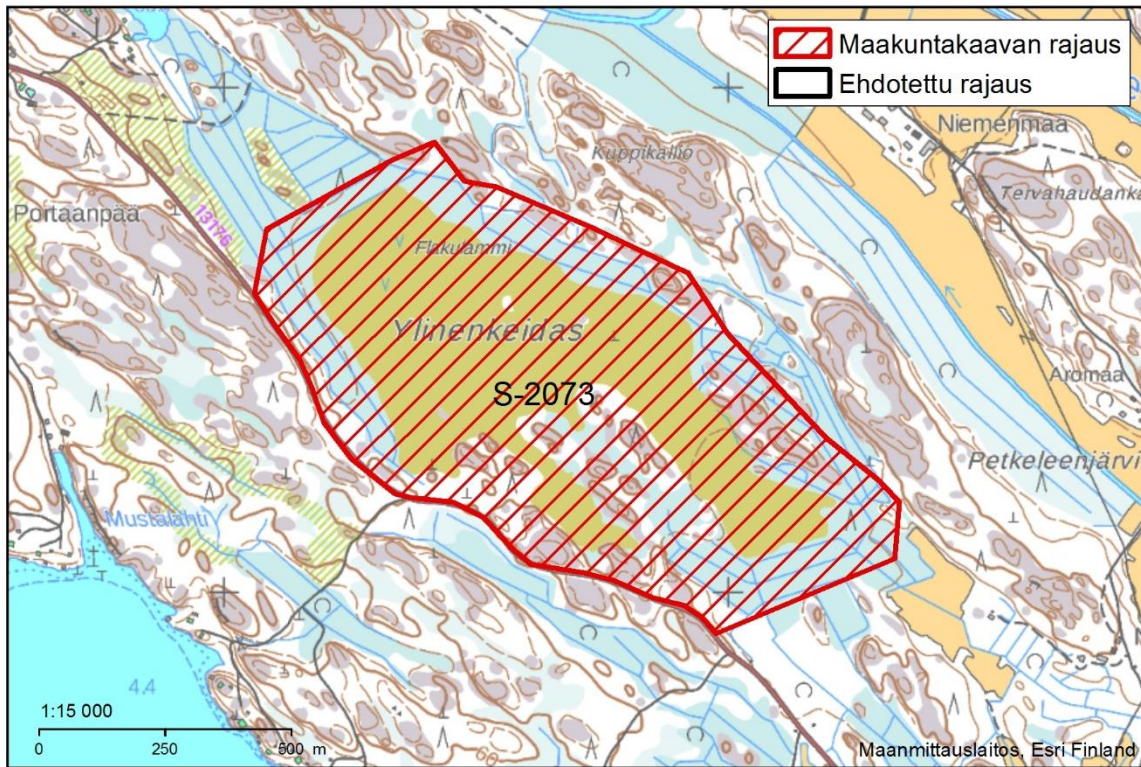
Suon kasvillisuus on tavanomaista karujen soiden lajistoa, kuten tupasvilla, tupasluikka, leväkkö, valkopiirtoheinä, mutasara ja rahkasara. Lyhytkorsinevan ja suurimpien rimprien laiteilla on hieman jouhisaraa. Linnustotiedot ovat puutteellisia. Pesimälajistoon kuuluu ainakin kuovi, kapustarinta, liro ja teeri.

Luontotyypeistä isovarpu- ja lyhytkorsiräme sekä minerotrofinen lyhytkorsineva ovat vaarantuneita (VU). Kohteen lyhytkorsineva sijoittuu tosin oligo- ja ombrotrofian rajalle.

Suon vesitalous on säilynyt yllättävän hyvänä reunaojituksista huolimatta. Osa ojista on jo umpeutumassa, mutta ojat johtavat edelleen vettä. Kohteen luonnontilaa olisi mahdollista kohentaa pienelläkin ennallistuksella. Ylinenkeidas sijaitsee monimuotoisella alueella Leväsjoen ja Valkjärven välisellä kannaksella, eikä lähellä ole muita näin laajoja ja hyvin säilyneitä soita. Kohteella on lisäksi suuri merkitys alueen viimeisten ojitattomien suolaikkujen kytkeytyneisyyden näkökulmasta. Kohteen rajaukseen ei esitetä muutoksia (kartta 1). Pitkälti luonnontilaisen ja edustavan suon kaavamerkinnäksi suositellaan SL.

Taulukko 1. Ylinenkeidas -kohteen luokittelu

Kunta, kylä	Pääluokka	2	Rajaus	
Siikainen, Petkele	alaluokat	7	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
S-2073	luonnontila, muutostila	1, 2	ojitus, hakkuu	1, 2
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
uusi	itsestään, ennallistaen	1, 2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		maisema	4
733	vakaa, heikkenevä	=, -	uhanal. luontotyytit	8
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 68 ha	maakuntakaava	12	1, 4, 29	
Lisätiedot: Maisemallisesti edustava ja vesitaloudeltaan hyvin säilynyt vain reunoiltaan ojitettu karu suo. Kolme vaarantunutta (VU) suoluontotyyppiä.				

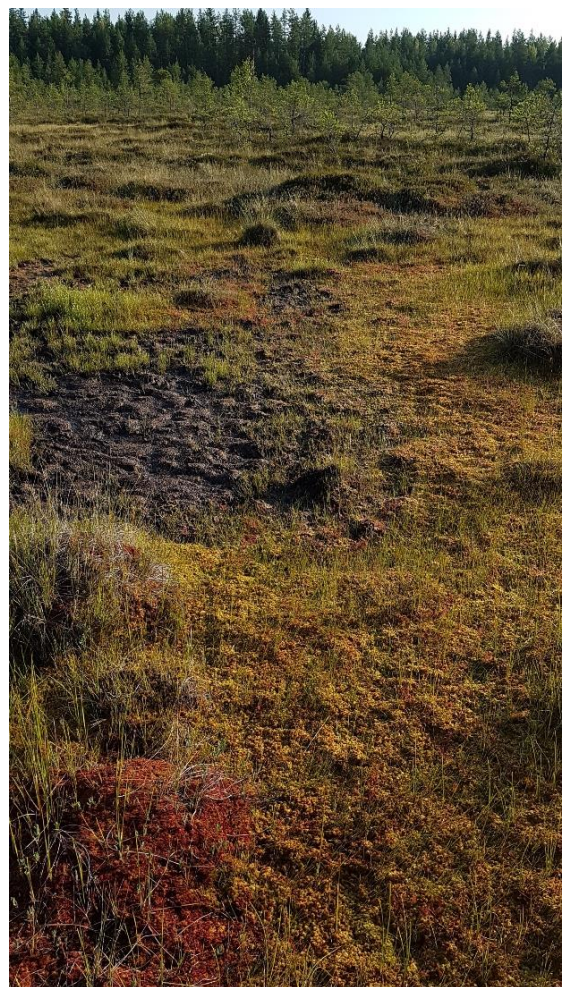
Kartta 1. Ylinenkeidas -kohteen (S-2073) rajaus.

Kuva 2. Ylinenkeidas on karun kaunis.

Kuvat 3-5. Suon avaraa keskustaa.

Kuvat 6-8. Luonnontilainen isovarpuräme on avoimen suon laidassa.

Lähteet

- 1 Hakila, Raimo: Satakunnan luonnonsuojeluselvitys. Kuntakohtaiset luontokartoitusaineistot. Julkaisematon. Liittyy julkaisuun A:249. Satakuntaliitto 2000.
- 2 Vieno, Marja: Satakunnan soiden moninaiskäytön selvitys 2014.
- 3 Hyvärinen, E.; Juslén, A.; Kemppainen, E.; Uddström, A.; Liukko, U-M: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.
- 4 Kontula, T. & Raunio, A. (toim.): Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet.
- 5 Vilén, Risto; Vasko, Ville ja Nuotio, Kimmo: Satakunnan maakunnallisesti arvokkaat lintualueet 2006-2014. Porin Lintutieteellinen Yhdistys ry & Rauman Seudun Lintuharrastajat ry 2015. 303 s.
- 6 Kokemäenjoen rantaosayleiskaavan luontoselvitys. Biota 2003. - 19 s
- 7 Jutila, Heli; Pykälä, Juha; Lehtomaa, Leena: Satakunnan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus 1996. (Alueelliset ympäristöjulkaisut 14.) - 198 s.
- 8 Suominen, J.: Satakunnan kasvit. — Norrlinia 26: 1–783. 2013
- 9 Rassi, Pertti; Hyvärinen, Esko; Juslén, Aino; Mannerkoski, Ilpo. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010.
- 10 Vilen, Risto: Kokemäen Sääksjärven linnustolaskenta 2007.
- 11 Vilen, R. (2014). Kokemäen Sääksjärven linnustolaskenta 2014. Raportti, 10 s. Suomen Ympäristökeskus 2014.
- 12 Valtakunnallisesti arvokkaat tuuli- ja rantakerrostumat. Suomen ympäristö 32/2011. Kohdekuvaukset
- 13 Kirkkala, Teija & Vilen, Risto: Kokemäenjoen keskiosan vesikasvillisuusselvitys, osa II: Säpilänniemen tutkimusalue 2014-2016 (julkaisematon)
- 14 Kokemäenjoen rantaosayleiskaava. Kokemäen kaupunki 15.3.2010.
- 15 Mossberg B & Stenberg L, Suuri Pohjolan kasvio, Tammi 2005.
- 16 Uotila, P. & Kippo-Edlund, P. 1985: Vesien suurkasvillisuus. Julkaisussa Tyysjärvi-Muuronen, K. (toim.). Vesiosapas – Vedet ja Vesiluonto. ss. 61-90. Suomen Luonnonsuojelun Tuki, Helsinki.
- 17 Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio, 4. uudistettu painos, 656 s. Luonnontieteellisen keskusmuseon kasvimuseo. Helsinki.
- 18 Uusi-Seppä, Niina (toim.): Satakunnan kulttuuriympäristöt eilen, tänään, huomenna. Satakunnan Museon julkaisuja 19 2012. 343 s.
- 19 Kimmo Nuotio; sähköpostiviesti 16.8.2019.
- 20 GTK. Turvetutkimusraportit.
- 21 Turo Hjerpe, Sari Väisänen ja Ilkka Sammalkorpi. Vesienhoito Kauvatsan reitillä –nykytila ja toimenpidesuosittelut. Suomen Ympäristökeskuksen raportteja 19/24.
- 22 Kauvatsanjokivarren, Lievijärven ja Kuoppalanjoen osayleiskaava, voimaantulo 8.7.2010. Kokemäen Kaupunki.
- 23 Kokemäen keskustaajaman osayleiskaavan luontoselvitys. FCG 2015.
- 24 Ulvilan keskustaajaman yleiskaava. Kaavaselostus. Ulvilan kaupunki 2005.
- 25 Leineperin osayleiskaava. Ulvilan kaupunki 2006.
- 26 Petteri Mäkelä, Hyötytuuli; sähköposti 22.8.2019
- 27 Nuotio, Kimmo & Sillanpää, Matti. Porin Tahkoluodon merituulipuiston lähisaarien pesimälinnusto ja levähtäjät 2018.
- 28 Soidensuojelun täydennysehdotus. Maastoraportit. Julkaisematon. Varsinais-Suomen ELY-keskus
- 29 BirdLife Tiira-havaintojärjestelmä. Porin lintutieteellisen yhdistyksen havaintotietokanta.
- 30 Ahlman, Santtu: Nakkilan taajamaosayleiskaavan luontoselvitys 2010. Ahlman konsultointi & suunnittelu 2010. - 32 s.
- 31 Ryösä, M. ja Reiniaho, T. 1994: Nakkilan luontoselvitys 1993. — Nakkilan kunta, Nakkilan Lions Club ja Satakunnan metsälautakunta.
- 32 Karhu, Kari; Lampolahti, Janne: Nakkilan Arantilankosken alueen luontoselvitys. Satakunnan luontotietokeskus 2000. (Raportti 1/2000) - 7 s.
- 33 Rannikko, L. Kokemäenjoen ja sen sivuhaarojen kalataloudelliset kunnostustarpeet. Kesäkuu 2006. Varsinais-Suomen TE-keskus.
- 34 Nakkilan taajamaosayleiskaava. Nakkilan kunta. 6.5.2013.
- 35 Muinaisjäännösrekisteri. www.kyppe.fi/to.aspx?id=112.79010016

- 36 Kirkkala, Teija: Pitkäjärven alueen luontoselvitys: Harjavalta, Kokemäki, Kullaa. Lounais-Suomen ympäristökeskus 1996. (Monistesarja 7/96.) - 26 s.
- 37 Ahlman, S. & Luoma, S. 2013: Isojen lintujen muuttoreitit Satakunnassa – havaintokatsaus. Turun Yliopisto, Merenkulkualan koulutus- ja tutkimuskeskus. 117 s.
- 38 Tero Toivanen, Timo Metsänen ja Teemu Lehtiniemi: Lintujen päämuuttoreitit Suomessa. BirdLife Suomi ry. 2014
- 39 Satakunnan vankila Köyliö, suppea luontoselvitys. Senaattikiinteistöt. Luontoselvitykset 2017
- 40 Esa Hankonen. Lähdeselvitysaineisto. S-posti 1.9.2019
- 41 Luonnonsuojeluasetuksen liite: luettelo uhanalaisista ja erityisesti suojeltavista lajeista. Ympäristöministeriö 2013.
- 42 Rintala, Veli-Matti: Satakunnan maakuntakaavassa osoitettujen arvokkaiden kallioalueiden (ge2) nykytilan inventointi -raportti. Satakuntaliitto 2013.
- 43 Kirkkala, Teija; Ikonen, Iiro: Kalataloudellisesti ja luonnonsuojelullisesti arvokkaat pienvedet Varsinais-Suomessa ja Etelä-Satakunnassa. Vesi- ja ympäristöhallitus 1994. (Monistesarja Nro 593.) - 109 s.
- 44 Kalinainen, Pertti; Hakila, Raimo: Satakunnan luonnonsuojeluvuosi 1984. Satakunnan seutukaavaliitto 1985. (Sarja A:145.) - 197 s.
- 45 BirdLife International (2019) Important Bird Areas factsheet: Oua and Enskeri archipelagos. Downloaded from <http://www.birdlife.org> on 11/09/2019.
- 46 Sami Luoma; sähköposti 11.9.2019
- 47 Mykrä, Sakari: Porin kaupungin alueen pienvesien inventointi 1990 / Limnell, Marko: Eräiden Porin kaupungin virkistys- ja suojelualueiden sudenkorennot 1989. Porin ympäristösuojelulautakunta 1991. (Julkaisu 1/91.) - 48 s.
- 48 Mattila, Olli: Meri-Porin osayleiskaava-alueen luontoselvitys 1995. Porin kaupunginkanslian kaavoitusosasto 1996. (Porin kaupunkisuunnittelusarja C 46/1996.) - 40 s.
- 49 Jutila, Heli M.: Seed bank and emergent vascular flora of ballast areas in Reposaari, Finland. 1996. - Ann. Bot. Fenn. 33, s. 165 - 182.
- 50 Jutila, Heli M.: Seed banks of river delta meadows on the west coast of Finland. 2002. - Ann. Bot. Fenn. 39, s. 49 - 61.
- 51 Kimmo Nuotio; sähköpostiviesti 20.8.2019
- 52 Pasi Alanko; sähköpostiviesti 6.8.2019
- 53 Pomarkun-Siikaisten Isojärven tilan perusselvitys. Toim. Seppo Salonen. Pomarkun kunta 2002. - 89 s.
- 54 Jan Eerala; sähköposti 25.9.2019
- 55 Vilen, Risto; Porin Levon asemakaavan linnustaselvitys 2013. Genius Loci Luonto- ja kulttuuripalvelut.
- 56 Porin Yyterin lomakylän asemakaava-alueen linnusto- ja liito-oravaselvitys 2011. Ahlman konsultointi & suunnittelu
- 57 Heikurinen, J & Nieminen, M.; Merikarvian kalastusalueen hoito- ja käyttösuunnitelma 2013-2017.
- 58 Koivunen, S., Nukki, H., Salokangas, S. Satakunnan Vesistöt – Käyttö, ja kunnostustarpeet. Pyhäjärvi-instituutti 2006.
- 59 Pohjajoen inventointi vuonna 2013. Kala- ja vesimonisteita nro 115. Kala- ja vesitutkimus Oy. 2013
- 60 Mattila, Olli: Pohjoisen satamatien jatkeen rakentaminen: yleissuunnitelman laadintaan liittyvä luonto- ja maisemaselvitys. Porin kaupungin kaavoitusosasto 1995. - 18 s.
- 61 rky.fi
- 62 Rintala, Veli-Matti: Satakunnan maakuntakaavassa osoitettujen arvokkaiden kallioalueiden (ge2) nykytilan inventointi -raportti. 27 s. + kohdekuvaukset. Satakuntaliitto 2013.
- 63 Sami Luoma; sähköposti 29.9.2019
- 64 Hertta-tietojärjestelmä; eliölajit. Suomen ympäristökeskus (SYKE).
- 65 Suomen lajitietokeskus. Laji.fi. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Luomus.
- 66 Ala-Risku, Terhi; Rantayleiskaavan luontoselvitys, Jämijärvi. Pohjanmaan luontotieto 2016.
- 67 Jutila, Heli; Pykälä, Juha; Lehtomaa, Leena: Satakunnan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus 1996. (Alueelliset ympäristöjulkaisut 14.) - 198 s.
- 68 Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.), Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, s. 31–34. Suomen ympäristö 1/2017
- 69 Härjämäki, Kimmo & al.: Maa- ja metsätalousalueiden monimuotoisuus ja kosteikot, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen julkaisu, 2011.
- 70 Esa Hankonen; sähköposti 29.5.2019

- 71 Kaunissaaren maastokäyntimuistio 15.08.2016. Ikonen, liro.
- 72 Itämies, Juhani: Raportti kiurunkannuksen (*Corydalis solida*) ja pikkuapollon (*Parnassius mnemosyne*) kartoituksesta Rauman ja Eurajoen alueella kesällä 2013. Varsinais-Suomen ELY-keskus 2013.
- 73 Kaunissaaren hoitoa koskeva aloite Eurajoen kunnalle 8.8.2019. Suomen luonnonsuojeluliiton Satakunnan piiri ry 7 s.
- 74 Anu Saarinen ja Ossi Siivonen: Kaunissaaren putkilokasvillisuusselvitys 2005. Opinnäytetyö.
- 75 Kimmo Nuotio; sähköposti 8.9.2019
- 76 Ville Vasko; sähköposti 8.8.2019
- 77 Raimo Sundelin; sähköposti 2.9.2019
- 78 Kalle Haapala; sähköposti 4.9.2019
- 79 Esa Hankonen; sähköposti 17.6.2019
- 80 Rauman Unajan ja Voiluoto–Anttilan osayleiskaavojen luontoselvitys 2012. Rauman kaupunki. Ahlman konsultointi & suunnittelu
- 81 Tuovinen, Teemu: Karvianjoen pohjoisosan taimenpuroinventoinnit. Raportteja 83/2014. Varsinais-Suomen ELY-keskus. 140 s.
- 82 Euran Väsönsuon nummirahkasammalselvitys 2016. Tmi Esa Hankonen 2016. 10 s.
- 83 Esa Hankonen; sähköposti 17.10.2019
- 84 Rautiainen, Pirjo: Karvia: osayleiskaava-alueen luontoselvitys 2005. 2005. - 13 s
- 85 Ala-Risku, Terhi: Karvianjoen eteläosan seutukaavan suojelurajauksen ja liito-oravareviirien tarkistus 2010. Tmi-Pohjanmaan Luontotieto
- 86 Esa Hankonen; sähköposti 1.9.2019
- 87 Luonnontieteellisen keskusmuseon kasviatlas: <http://koivu.luomus.fi/kasviatlas/>
- 88 Sari Koivunen, Heli Nukki, Susanna Salokangas: Satakunnan vesistöt Käyttö ja kunnostustarpeet Pyhäjärvi-instituutin julkaisuja Sarja B nro 12. Eura 2006.
- 89 Juutinen, Riikka (toim.). Lähteikköjen ennallistamistarve - hyönteislajiston tarkastelu ja koko hankkeen yhteen-veto. Metsähallitus, Vantaa, 2010. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja A 193. 133 s.
- 90 Britschgi, Ritva, Rintala, Jari, Puharinen, Suvi-Tuuli. Pohjavesialueet – opas määrittämiseen, luokitukseen ja suojelusuunnitelmien laadintaan. Ympäristöhallinnon ohjeita 3/2018
- 91 Hankonen Esa 2018: Satakunnan pohjavesialueiden E-luokka -luontotyyppiselvityksen 2018 väliraportti
- 92 Esa Hankonen; sähköposti 23.9.2019
- 93 Hankonen Esa 2019: Satakunnan pohjavesialueiden E-luokka -luontotyyppiselvityksen 2019 kohdekuvaukset (julkaisematon).
- 94 Salmi, Pasi; Karén, Virpi: Pukanluoman Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. (Varsinais-Suomen ELY-keskus, 2014-06)
- 95 Esa Hankonen; sähköposti 2.11.2019
- 96 Esa Hankonen. Uhanalaisten kasvien selvityksiä Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa 2016.
- 97 Sini Solala; sähköposti 11.11.2019

